

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie D.S.

wniosków obrońcy o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 13 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 574/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach
z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. akt IV K 49/18,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego, a zwłaszcza wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1, 2 10 i 11 k.p.k. W konkluzji wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na uzasadnienie podniesiono, że za uwzględnieniem wniosku przemawia ranga podniesionych w kasacji zarzutów, które z wysokim prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością spowodują uchylenie zaskarżonego wyroku. Nadto, wykonywanie w chwili obecnej orzeczonej kary spowoduje dla skazanego niewspółmiernie ciężkie

konsekwencje, a to z uwagi na jego sytuację osobistą, w tym poważny stan zdrowia oraz sytuację rodzinną.

W toku postępowania kasacyjnego, gdy z przyczyn formalnych nie było możliwe podjęcie decyzji o skierowaniu sprawy do rozpoznania kasacji, obrońca złożył dodatkowe pismo, w którym ponowił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Uzasadnił go kardiologicznymi schorzeniami, na które cierpi D.S., przy czym zaznaczył, że skazany ma wyznaczony termin do zabiegu operacyjnego. Obrońca załączył też kserokopie dokumentacji lekarskiej mającej obrazować aktualny stan zdrowia skazanego D.S.

Sąd Najwyższy stwierdza, że oba wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070*). Trzeba przyznać, że ma tego świadomość skarżący, czemu dał wyraz we wniosku.

Jednakże powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji, podobnie jak sam fakt wniesienia kasacji, nie może być uznane za wystarczające – nie może bowiem automatycznie przesądzać o tym, iż zarzuty skargi są trafne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena zasadności kasacji, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Na obecnym etapie postępowania w przedmiocie złożonych wniosków w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jawi się na tyle w sposób oczywisty, by uzasadniała wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Kwestia ewentualnego wystąpienia wskazanych przez obrońcę bezwzględnych podstaw odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga gruntownej analizy nie tylko akt sprawy, ale także pogłębionych rozważań prawnych i faktycznych w tym zakresie. Na obecnym etapie postępowania w przedmiocie złożonego wniosku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jawią się na tyle w sposób oczywisty, by uzasadniały wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, chociaż nie można wykluczyć, że w trakcie rozpoznania samej kasacji zarzut ten znajdzie potwierdzenie. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zarówno w piśmiennictwie, a następnie w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (*por. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 532, teza 8; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22, LEX nr 3454250*).

Jest faktem, że w międzyczasie D.S. został osadzony w Zakładzie Karnym. Nie negując zatem trudnej sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego należy podnieść, że ewentualne negatywne konsekwencje jakie wykonanie wyroku mogłoby

spowodować dla niego, mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania z instytucji prawa karnego wykonawczego, jaką jest przerwa w odbywaniu kary. W chwili obecnej Sąd Najwyższy nie dysponuje żadną informacją, by stan zdrowia skazanego sprzeciwiał się odbyciu przez niego kary. Oczywiście w przypadku potwierdzenia się takiej okoliczności, zostaną podjęte stosowne czynności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]